

За лаштунками прес-конференції Віктора Ющенка

Газету "Правдошукач" було акредитовано на цю прес-конференцію, за що можна тільки подякувати прес-службі Глави Держави. Однак, на превеликий жаль, нас не підпустили до мікрофона, щоб задати питання. Охорона пропускала за "списком, складеним самими журналістами". Взяти участь у складанні списку нашу газету ніхто не запрошував. Лише після початку редактору газети "Правдошукач" Юрію Шеляженко було дозволено записатись під номером 15 (під номером 14 був записаний Сергій Лещенко, кореспондент "Української Правди"). До нас і УП черга так і не дійшла.

Питання, яке підготував "Правдошукач" до цієї прес-конференції, звучить так: "Зараз, під час економічної кризи, деякі органи влади та місцевого самоврядування намагаються вирішити свої проблеми за рахунок малого та середнього бізнесу. Збільшуються побори, ускладнюються дозвільні процедури, з'являються нові платні послуги. Все це відчули на собі економічно активні люди, яким доводилося мати справу з Київською міською адміністрацією та районними адміністраціями у Києві. Як ви оцінюєте цю тенденцію, чи плануєте спростити ведення бізнесу в Україні і які заходи плануєте здійснити для підтримки вітчизняних підприємців?". Взяти це питання у письмовому вигляді на бланк редакції, головний консультант прес-служби Президента Юлія Торговец, яка керувала "блокуванням" мікрофону, пообіцяла підготувати відповідь після прес-конференції. Однак редакція досі не отримала відповіді Президента України на своє питання. Ми все ще не втрачаємо надії на відповідь, і після її отримання вона буде негайно опублікована. Також хочемо нагадати Президенту, що у грудні 2008 року йому було направлено у письмовому вигляді питання газети "Правдошукач" про те, які газети він читає і які телеканали дивиться, проте відповідь на це питання не отримано й досі.

Під час прес-конференції Президенту було задано 12 питань. Наводимо ключові цитати з відповідей.

комісія, на його думку, "ніколи не допоможе слідству. Її мета все зробити для того, щоб справа... затягнулася".

На інше питання від той ж інформагенції щодо ставлення Президента до рішення Кабінету Міністрів стосовно скорочення державного замовлення у ВУЗах Ющенко відповів:

- Чотири роки тому рівень державного замовлення по вищій освіті складав приблизно 46%. Хоча, як ви знаєте, закон вимагає не менше 50%. За три роки рівень державного замовлення через свідомо організовану державницьку політику по даному питанню ми довели до 54%, впровадили зовнішнє тестування. Переконали, що 100 тисячам дітей дали можливість без корупції прийти до вищої школи.

Також Ющенко заявив, що бюджет 2009 року має бути переглянутий і при перегляді бюджету він обов'язково зніміє питання підвищення державного замовлення в сфері вищої і середньої спеціальної освіти.

На питання з Львова щодо оцінки діяльності команди губернаторів, зокрема на Львівщині, в контексті подолання наслідків економічної кризи Ющенко не відповів. Натомість він зосередився на питанні подолання наслідків поєн, яка була минулого року. За його словами, збитки, нанесені стихією, за оцінками експертів склали 1,5 млрд. доларів. Президент високо оцінив "добре організовану роботу" війська та підрозділів Міністерства Надзвичайних Ситуацій, відзначив, що постраждали від поєн "відчули на собі солідарну допомогу всієї України".

- Ми продемонстрували, що ми одна нація, що ми один народ, який може подати в саму лиху годину руки один одному незалежно від географії, - заявив Ющенко.

Після цього Президент присвятив мало не п'ять хвилин критиці уряду, який нібито не забезпечив належний рівень фінансування та матеріального забезпечення для подолання наслідків поєн, перерахував численні заходи, які, на його думку, треба передбачити для фінансування західних областей при перегляді бюджету, і відзначив, що йому "було приємно заслухати доповіді голів обласних адміністрацій" з інформацією про те, як вони розпорядилися гуманітарною допомогою.

У відповідь на питання газети "Известия в Украине", коли зрештою можна очікувати на поліпшення україно-російських відносин, Ющенко відповів, що "для України українсько-російські стосунки - це єдині із національних пріоритетів, але характер цих стосунків далеко не завжди залежить від української сторони".

- Чому ми не можемо налагодити режим спільної митної служби? Чому ми не можемо налагодити об'єднані пошти? Чому ми не можемо вирішити питання демаркації, яке 16 років висить? Україна наповнена цими ініціативами. Але, на жаль, відповіді на те, бути цьому чи не бути, не на українській стороні знаходиться, - заявив Ющенко. Також він заявив про необхідність "змінювати, допрацьовувати, удосконалювати" українсько-російські відносини навколо купівлі й транзиту природного газу, оскільки ніяк неможливо в Україні і Кілійському руслі стандарт та собівартості, а за діючою формулою ціни "Україна сьогодні має ціну газу 280 з лишнім доларів, а Німеччина, вибачте, на третину менше".

У відповідь на питання з Одеси про реакцію Румунії на відкриття захисної дамби Дунай - Чорне море Ющенко сказав: "Я аплодував будівельникам, місцевій владі, Міністерству екології, транспорту і зв'язку за проведену роботу... Україна буде відновлювати цей річковий водний прохід. Буде розвивати навігацію, буде створювати тисячу робочих місць, бо це відповідає вигодам України... Приємно відмітити, що за останні три місяці через зусилля міністра екології були зняті всі міжнародні застереження щодо господарського освоєння в Україні Кілійського русла і гирла Дунаю... Ми вперше зробили захисну дугу, яка допомагає сьогодні нам забезпечити судорожність на природному гирлі Дунаю".

На питання від Османа Пашаєва з телеканалу СТБ Ющенко відповів так. Стосовно можливості скасування спрощеної візової системи для громадян ЄС, США і Канади Президент заявив: "Я переконаний, що

факт перебування в Україні іноземного туриста, дипломата, політика приносить Україні доходи більше, ніж консульські доходи Міністерства закордонних справ... 4 червня ми підписуємо з Європейським Союзом план переговорів про безвізовий режим". На друге питання щодо жарту Ющенко, коли він назвав невмілого робітника "молдаванином", Президент відповів: "То невдалий був жарт". Зрештою, на питання щодо оцінки творчості Алли Пугачової, Ющенко назвав її "талановитою співачкою" і заявив: "Я шаную цю людину, шаную те, що вона робить для розвитку російської культури".

На питання із Запоріжжя про "рейдерське захоплення" титано-магнієвого комбінату Президент навія як приклади за аналогією "Турбоатом", "Квазар", "Промінвестбанк". "Рейдерські атаки... проводяться і будуть проводитись... тому що частина людей у цій країні просидається, лягає з повною недоторканістю" - заявив Президент України, недоторканість особи якого гарантована Конституцією. Також Ющенко виступив з критикою "партійних міркувань" при призначенні суддів та прокурорів.

На питання інформаційного агентства "Українформ" щодо того, як Президент збирається "реанімувати" очолювану ним політичну партію "Наша Україна", Ющенко заявив: "Я не хочу виступати агітатором тої чи іншої політичної сили, але я вам хочу сказати, якщо ви зробите достатній самоаналіз, повірте, мало кому окрім "Нашої України" ви будете щасливі віддати свої голоси".

Нарешті, на питання однієї з малотиражних щоденних всеукраїнських газет про те, чому "нічого не зроблено" на ниві боротьби з корупцією" Ющенко відповів, що без правової основи, яку не дає йому парламент через "партійні інтереси", Президент нічого більшого не може зробити для боротьби з корупцією, окрім внесення законодавчих ініціатив, і такі ініціативи вносилися та були "провалені".

Після закінчення прямої телевізійної трансляції Ющенко відповів ще на одне питання від телеканалу "1+1" про те, чи збирається він балотуватись в президенти на другий строк. Відповідь була такою як багатослівною, як і на попередні питання, але чомусь не увійшла до офіційної стенограми прес-конференції. Суть відповіді - у заклучній репліці: "це так ясно і так очевидно!". Вибори президента в парламенті Ющенко назвав "репресіями з Конституцією" і назвав три основні демократичні цінності, які намагаються відстоювати, перебуваючи на посаді Президента: свобода слова, свобода вибору, формування відповідальної влади. Говорячи про свободу вибору, Віктор Андрійович розкритикував уряд ("і сьогоднішній, і вчорашній") за протидію створенню національного реєстру виборців, водночас він заявив, що за останні чотири роки ситуація зі свободою вибору покращилася. Відповідальну владу, на думку Президента, не вдалося збудувати не з його вини, бо "виборець голосує за чорний ящик, за закритий список", не знаючи, скільки у кандидатів судимостей, а партії займають "політичного корупцією". Заявив, що політики не приймають його проект Конституції, тому його мають приймати "47 мільйонів людей" (явно натякаючи на референдум). Президент також докладно розповів журналістам свою думку про рівень свободи слова в Україні:

- Пункт номер один - свобода слова, вільний журналіст. Країна, яка цього не зробила, ніколи не зможе стати демократичною. Це нелегка політика. Це дуже болюча політика для того Президента, який проводить це, бо найбільше голок в спину отримує він від вас. Я не ідеаліст і добре розумію: стати незалежним журналістом за чотири роки дуже важко. Нема досвіду, нема практики. А саме головне, є система залежних координат. Я розумію, як сформований інформаційний простір України. Я добре розумію, від кого дуже часто залежить і ваша позиція. І тому кажу: це ще не свобода слова. От коли ви не будете писати, що ви не хочете писати, то буде свобода слова. А коли ви пишете про все, що попола, бо так того бажать "дехто", це ще не свобода слова. Але і це ми переживемо. Я переконаний, що за чотири роки, те що ми досягнули, говорить на вашу користь і те, що при будь-яких обставинах вас ніхто не загонить в 2004 рік. Це добре.

Андрій Павловський: "Новий Президент знайде спільну мову з Верховною Радою"

23 квітня у Верховній Раді було зареєстровано під номером 4404 законопроект Андрія Михайловича Павловського (фракція БЮТ, член Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці) про внесення змін до статті 166-5 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Законопроект передбачає накладення штрафу від однієї до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за порушення умов договору банківського вкладу та/або діючого законодавства, що спричинило невідачу банківського вкладу на вимогу вкладника. На прохання редакції газети "Правдошукач" народний депутат розповів про свою законодавчу ініціативу та прокоментував актуальні питання української політики.

- Ми повинні посилити відповідальність банків, кредитних спілок та інших фінансових установ за невідачу вкладів людям, - вважає Андрій Павловський, - Керівництво цих установ за скаргою вкладника до відповідних органів повинне буде сплатити штраф від 17 до 34 тисяч гривень. При повторному зверненні їх вже притягують до кримінальної відповідальності за фінансове шахрайство.

- Банкіри не образяться? Вони ж кажуть, що люди забирають депозити від страху і таким чином руйнують банківську систему.

Так, але люди забирають свою власність! Гроші на банківському рахунку - це така ж власність, як земельна ділянка, як квартира, як машина. Якщо у тебе вкрали машину чи пограбували квартиру, ти телефонуваш в міліцію і кажеш, що вкрали твою приватну власність. За це передбачена кримінальна відповідальність. Так само треба ставитись і до того, що у тебе забрали гроші й не повертають вчасно, в тому числі коли закінчився термін за договором. Якщо тобі не повертають твої гроші, можна вважати, що їх вкрали, і ти маєш право від держави вимагати покарання тих, хто тебе ошукав. Це фінансове шахрайство!

Чому, коли людину на вулиці ошукали, за це передбачена кримінальна відповідальність, а якщо тебе ошукали в банківському офісі, в кращому разі скажуть "ну, вибачте, вас кинули"? Держава повинна захищати вкладників, тим більше, що їх мільйони. А банкіри повинні знати, що за будь-яке шахрайство чи зловживання своїм службовим становищем, невиконання умов банківського договору вони будуть нести як адміністративну, так і кримінальну відповідальність. Я думаю, що цих фінансових магнатів, банківських кровопивців, як їх називають в народі,

треба поставити на місце рано чи пізно.

Причому в європейських країнах є кримінальна відповідальність за такі речі. Поки ми такі "добрені", наших людей і далі будуть ошукувати нечесні ділки від банківського бізнесу. Будуть заманювати, щоб несли вклади, а потім не будуть повертати. А багато вкладників - люди малозабезпечені, до того ж саме вони у більшості не можуть домогтись повернення своєї власності. Бо коли людина заможна, вона може найняти адвоката і відсудити свої гроші, або в крайньому разі найняти рекетирів і "вбити" з банкірів свої гроші (сміється). Це я жартую, але ж пенсіонеру, який собі відкладав пенсію і набрав п'ять-десять тисяч гривень, важко примусити банк повернути його гроші, коли не повертають. Соціально незахищені, малозабезпечені верстви населення не мають ресурсів боротись із банківськими магнатами. Держава мусить в першу чергу подбати про їх права, про недоторканність приватної власності цих людей.

- 22 квітня відбулася прес-конференція Президента України Віктора Ющенка. Ви її дивилися? Як прокоментуєте?

У моєму колі спілкування, мої знайомі її не обговорюють. Прес-конференція Президента пройшла непоміченою. А робив це Віктор Андрійович заради того, щоб привернути увагу до себе перед стартом виборчої кампанії. До речі, 25 квітня, за півроку до президентських виборів стартує офіційно президентська кампанія. Відповідні заяви робили представники Центриборчком, ЦВК прийняла деякі рішення щодо організації виборів Президента 25 жовтня 2009 року. В Конституційний Суд досі не оскаржував ніхто. Отже, з травневих свят починається офіційно виборча кампанія. Тому Ющенко хотів перед початком кампанії в пропагандистському, агітаційному плані звернути на себе увагу. Щоб люди не забували, що у нас є такий "гарант".

Він нічого нового не сказав. Старі пісні на новий лад. Всі його пропозиції були старі, вони вже озвучувалися раніше. Про двопалатний парламент вже Квасневський йому каже, що це робити недоцільно, що в умовах унітарної держави це повна дурниця, а до того йому про це казали такі поважні представники Європарламенту, як Ганс Поттерінг - Президент ЄП, як Рената Вольвенд, представник моніторингового комітету ПАРС. Все, Віктор Андрійович, недоцільно робити антиконституційні реформи! Невчасна вона і неактуальна.

По-друге, не відповідає європейським стандартам

проводити одночасно вибори Президента і парламенту. У всьому світі президентська і парламентська виборчі кампанії розмежовуються, щоб було менше можливостей робити різне шахрайство і фальсифікації. Ні! Наш Віктор Андрійович - достойний син Кучми. В свій час він називав Кучму своїм рідним батьком, і цей "батько" теж хотів двоохпалатного парламенту та змін до Конституції. Але ж історія вчить, що з цього нічого не вийде. Тим більше, вже нема часу ухвалити ці зміни до Конституції до президентських виборів. Хай новий Президент і займається такими реформами, а Віктору Андрійовичу треба вибачитись перед людьми і сказати: вибачте, не зміг зробити, що хотів - і достойно відійти в політичне небуття.

Зверніть увагу, він декілька разів зробив обмовку по Фрейду - казав "мій політичний заповіт". А про заповіт кажуть, коли людина збирається на той світ. І в даному випадку Віктор Андрійович збирається йти в політичне небуття, тобто він підсвідомо не бачить свого політичного майбутнього в Україні. Йому треба попрощатись, вибачитись і спокійно йти на заслужену пенсію. Як це зробив, в свою чергу, такий мудрий політик, як Кравчук. Який сам пішов, достроково погодився на виборчу кампанію, програв її, "недосидів" два роки, достойно відійшов і не заважав (продовження на звороті)

«Бездомные» слуги народа

Костлявая рука экономического кризиса уже коснулась горла народных депутатов. Если раньше они получали квартиры в Киеве или миллионные денежные компенсации, то сейчас вызревает политическое решение отказаться от этой привилегии. 17 квартир в «депутатском доме» на улице Срибнокильской, 24, на которые претендовали более сорока нардепов, похоже, отдадут чиновникам парламентского аппарата.

Согласны с этим не все. Ведь не каждый депутат – долларовой миллионер, есть и просто заслуженные партийные активисты, которые живут практически на одну депутатскую зарплату. Их чувство несправедливости усиливается тем, что рьяные поборники отказа от льгот... уже давно получили квартиры! Вопрос о передаче жилья госслужащим решается тихой сапой, а пока квартиры просто «придержаны». Парламентский комитет тянет с принятием окончательного решения, идут переговоры, ищется компромисс.

Нешуточная драма разыгралась 7 апреля в Окружном административном суде города Киева. Именно там рассматривается иск крымчанина «регионала» Александра Черноморова к Верховной Раде по поводу незаконного бездействия регламентного комитета. Бездействие, по его мнению, состоит в том, что не рассматриваются депутатские заявки на квартиры.

– Только неумный человек может сказать, что депутату надо платить зарплату 1000 гривен, квартиру ему давать не надо, из гостиницы надо выгнать, льгот лишить, расходы на транспорт не оплачивать, пускай ходит к избирателям пешком. Какой будет коэффициент полезного действия такого неумного, бездомного, неухоженного депутата? – г-н Черноморов делает паузу после риторического вопроса и продолжает развивать свою мысль, – Понятно, что надо выделять средства, чтобы работать. Все-таки человек в своей жизни добился того положения, которое должно быть уважаемо. Чтобы депутату не приходилось добывать средства коррупционным путем.

Что ж, без крыши над головой действительно не до законотворства.

– Вопрос распределения квартир в Верховной Раде очень темный, и нигде нет ни заседаний открытых, ни открытых списков: как предоставляется, кому, что. В VI созыве, как я выяснил, никто не получал квартиры, кроме депутата Зарубинского, который уже раньше получил двухкомнатную квартиру, – обличает г-н Черноморов, – Теперь ему понадобилась трехкомнатная. Обещал отдать назад двухкомнатную квартиру, но не отдал. Понятно, что не обошлось без стараний его патрона по фракции. Больше квартирные вопросы не рассматривались, хотя у нас среди депутатов есть женщины, готовые стать матерью, инвалиды, воины-афганцы, то есть льготники. Всего около ста человек требуют улучшения жилищных условий. На сегодня и профильный комитет не рассматривает заявления этих депутатов, и суд не хочет завести комитет рассматривать данный вопрос. Почему-то очень сильно против рассматривания вопроса фракция БЮТ. Я видел активную деятельность депутата Камчатного, который в прошлом созыве квартиру, конечно же, получил. Я подал иск в суд не о том, чтобы мне выдали квартиру или кому-то еще, а о том, почему Верховная Рада вообще гласно не рассматривает вопрос о распределении квартир. Посмотрели, сказали: нет, нельзя, ситуация в стране такая – мне понятно было бы. Но не рассматривается вопрос! Ради Бога, пускай будет служебное жилье. Дали, получи, в конце срока освободи. Но его нет. Дают номер в гостинице «Киев», 9 квадратных метров. Скажите, как я могу на этих девяти, а то и семи квадратных метрах прожить вместе с женой и ребенком? Неужели государство хочет поставить депутата в такие условия? Маленькая комнатка без кухни, причем там холодно зимой до невозможности. Поэтому и было принято решение давать депутатам жилье. Это выходит дешевле, чем та же гостиница. Верховная Рада платит за номера в гостинице очень круглую сумму – около ста долларов в сутки на одного депутата. Дать бы эти деньги людям на руки, они бы сняли себе хорошие квартиры в городе. А я теперь выяснил, что в тех 17 квартирах в «депутатском доме», которые были депутатам предназначены, живут люди. Кто эти люди и кто их туда поселил? Как вы думаете, без ведома Верховной Рады мог кто-то поселиться в квартирах депутатов? Я думаю, что нет. И, как говорится, для дураков брошен клич: позор депутатским льготам, надо их отобрать. Депутат Яворский пишет в статье, будто я получил квартиру, хотя я только написал заявление и оно даже не было рассмотрено. Говорят, надо отдать эти квартиры многодетным работникам аппарата... А на самом деле квартир-то уже давно нету, они давно розданы!

Вход в административный суд загроможден горами мебели. И люди столпотворились – не протолкнуться. Судья Качур рассматривает ходатайства сторон в своем кабинете, сидя за компьютером. По сути вопрос еще не рассматривался. Истец подозревает, что неспроста.

– Прошло уже седьмое заседание суда с простейшим вопросом о бездействии Верховной Рады. Аппарат Верховной Рады в лице юристов под разными предлогами пытается сорвать, затянуть заседание. Доходило до того, что в моем присутствии заявляли, что подпись по документу стоит не моя, предлагали устроить экспертизу подписи. Я пришел на заседание и подтвердил, что это моя подпись. Я знаю, что на суд страшное давление организовано. И обратите внимание: не в вопросе принятия какого-то решения, а чтобы никакое решение не принималось вообще. Сейчас представитель ответчика обратился с ходатайством, что, мол, вопрос настолько сложный, что надо рассматривать дело коллегией судей, а не одним судьей. Судья поддержал это ходатайство, потому что ему проще: так он один не попадет под град критики. Снова затянули рассмотрение вопроса по сути, теперь неизвестно сколько месяцев коллегия судей будет его рассматривать. Так вот, я хочу вас спросить. Что такое Верховная Рада? Это прежде всего депутаты, избранные народом, и второе – аппарат, который наняли себе на работу депутаты. И теперь представители аппарата борются с депутатами, осуществляют издевательство. И я готов поставить вопрос об уменьшении аппарата. Потому что мы сокращаем все, кроме аппарата Верховной Рады. Сегодня там даже на каждый санаторий отдел представлен, который специализируется по этому санаторию. И я уверен, что еще масса ненужных отделов есть.

В то же время представитель Управления делами Верховной Рады Аркадий Лаптев считает, что решение рассматривать иск Александра Черноморова коллегией из трех судей справедливо по своей сути и соответствует Кодексу административного судопроизводства.

– Мы не оспариваем право Черноморова на получение жилья, мы говорим: да, у него есть такое право согласно закону, утверждает юрист. – По двум его исковым требованиям, где он просил выделить ему и членам его семьи квартиры на улице Срибнокильской, суд закрыл производство. Осталось одно исковое требование: он просит Комитет Верховной Рады Украины по вопросам регламента, депутатской этики и обеспечения деятельности Верховной Рады рассмотреть его заявление о выделении ему жилья и признать бездействие

– Прошло уже седьмое заседание суда с простейшим вопросом о бездействии Верховной Рады. Аппарат Верховной Рады в лице юристов под разными предлогами пытается сорвать, затянуть заседание. Доходило до того, что в моем присутствии заявляли, что подпись по документу стоит не моя, предлагали устроить экспертизу подписи. Я пришел на заседание и подтвердил, что это моя подпись. Я знаю, что на суд страшное давление организовано. И обратите внимание: не в вопросе принятия какого-то решения, а чтобы никакое решение не принималось вообще. Сейчас представитель ответчика обратился с ходатайством, что, мол, вопрос настолько сложный, что надо рассматривать дело коллегией судей, а не одним судьей. Судья поддержал это ходатайство, потому что ему проще: так он один не попадет под град критики. Снова затянули рассмотрение вопроса по сути, теперь неизвестно сколько месяцев коллегия судей будет его рассматривать. Так вот, я хочу вас спросить. Что такое Верховная Рада? Это прежде всего депутаты, избранные народом, и второе – аппарат, который наняли себе на работу депутаты. И теперь представители аппарата борются с депутатами, осуществляют издевательство. И я готов поставить вопрос об уменьшении аппарата. Потому что мы сокращаем все, кроме аппарата Верховной Рады. Сегодня там даже на каждый санаторий отдел представлен, который специализируется по этому санаторию. И я уверен, что еще масса ненужных отделов есть.

В то же время представитель Управления делами Верховной Рады Аркадий Лаптев считает, что решение рассматривать иск Александра Черноморова коллегией из трех судей справедливо по своей сути и соответствует Кодексу административного судопроизводства.

– Мы не оспариваем право Черноморова на получение жилья, мы говорим: да, у него есть такое право согласно закону, утверждает юрист. – По двум его исковым требованиям, где он просил выделить ему и членам его семьи квартиры на улице Срибнокильской, суд закрыл производство. Осталось одно исковое требование: он просит Комитет Верховной Рады Украины по вопросам регламента, депутатской этики и обеспечения деятельности Верховной Рады рассмотреть его заявление о выделении ему жилья и признать бездействие

Андрій Павловський: "Новий Президент знайде спільну мову з Верховною Радою"

(початок на звороті) працювати новому Президенту. Так само повинен вчинити Ющенко. Тоді він матиме шанс якось увійти в історію. Інакше нічого, крім ганьби і проклять людей, для нього не залишиться в майбутньому.

- Ющенко це сказав, що хоче переглянути газові домовленості з Росією.

Віктор Андрійович зараз вже може казати що завгодно. З кожним днем, який наближає нас до 25 жовтня, на нього все менше і менше будуть звертати увагу - це вже Володимир Литвин сказав. І парламент, і уряд, і всі інші на нього вже не звертають увагу. Це як, знаєте, надодливна мошкарка, що заважає людям працювати своїм політичним писком. Треба тим політикам, які дійсно мають певні шанси, готуватись в рамках чинного законодавства до президентської кампанії, достойно її провести. І потім, я думаю, новий Президент знайде спільну мову з Верховною Радою і знайде 300 голосів для змін в Конституцію. Просто Віктор Андрійович так всіх діваст, так надів усім, що вже ніхто не хоче мати з ним справу. А він продовжує надодливо гудіти. Це просто йому радник Карасьов пропонує продовжувати звертати на себе увагу. Але, я думаю, рейтинг і довіри це йому не додасть. З двох відсотків народної довіри п'ятдесят вже ніяк не зробить.

- Володимир Литвин нещодавно зробив заяву, що планувється організувати вибори Президента в парламенті, а газета "Коммерсант" писала про тасмні консультації з цього приводу, які нібито проводив Медведчук з Тимошенко та Януковичем.

Хочу сказати, що це такі політичні плітки, чулки, щоби один іншого лякати. Я думаю, що просто технологічно парламент не встине внести такі зміни до Конституції. Згідно діючої Конституції, щоб внести до неї зміни, треба проголосувати перше читання - 226 голосів; після цього зміни відправляють на аналіз та експертизу до Конституційного Суду, який повинен зробити певний висновок і може готувати його декілька місяців; потім на наступній сесії - яка починається тільки у вересні - повернуті з Конституційного Суду зміни до Конституції та висновок мають

комітета в зв'язі з нерасмотрением этого заявления, потому что уже год оно остается без рассмотрения. Мы считаем, что обращения должны рассматриваться комитетом, как это предусмотрено в регламенте. Народные избранники выносят на рассмотрение комитета свои обращения про выделение жилья и предоставление материальной помощи. Верховная Рада обеспечивает жильем нуждающихся депутатов в гостинице «Киев». Управление делами и аппарат ВР приложили все усилия, чтобы обеспечить депутатов временным жильем. Сейчас стоит вопрос о том, что киевской городской властью нам вообще не выделяются земельные участки для строительства жилья. Мы бы и рады выделить жилье депутатам, но нечего выделять. Вначале надо что-то построить, а потом выдать жилье тем депутатам, которые в этом нуждаются. И данное решение должен принимать именно комитет. Насколько мне известно, дважды ставился вопрос о рассмотрении комитетом заявлений депутатов, но они не выносились на рассмотрение комитета. Думаю, это не прерогатива суда – говорить, обязан ли комитет выделять квартиры народным депутатам.

Валерий Камчатный, заместитель председателя регламентного комитета ВР подтверждает, что есть 17 нераспределенных квартир в «депутатском доме»:

– Депутатов, которые подали заявления на получение квартир из других фракций, кроме БЮТ – больше сорока, а квартир только семнадцать. Поэтому какие-то процедуры будут, чтобы определиться, кому эти квартиры давать, кому не давать. А то, что на сегодняшний день г-н Черноморов судится с Верховной Радой по вопросу получения квартиры, это является ярким примером того, что у этих «коллег» наших по депутатскому корпусу в голове стоит на первом месте, когда сегодня все нормальные депутаты заботятся о том, как вывести страну из кризиса, как защитить социально незащищенных людей. Наша фракция БЮТ в свое время сформулировала позицию четко, и никто из наших депутатов не подавал заявления на получение квартир. От других фракций такие заявления, действительно, поступили. Но сегодня этот список не утвержден, потому что есть политические соображения. Мы сейчас в регламентном комитете думаем над судьбой этих квартир, потому что звучат предложения передать их аппарату – там тоже есть люди, которые много лет ждуть жилья, льготники и так далее. Есть и другая точка зрения у участников этих переговоров, что и среди депутатов есть льготники и чернобильцы, инвалиды и члены семей инвалидов. На сегодняшний день никаких решений комитет не принимает. Поэтому, наверное, г-н Черноморов решил каким-то образом ускорить принятие этого решения.

– Заселены ли спорные 17 квартир? – спрашиваю у депутата.

– Могу вам сказать как человек, имеющий отношение к этому вопросу, что квартиры не заселены. Они свободны, более того, вы можете приехать днем или вечером на улицу Срибнокильскую, посмотреть в окна и увидите, что часть окон не имеет ни портьер, ни штор, что является первым признаком заселения. На окнах пята от краски и побелки, ночью они не светятся. Верховная Рада платит за содержание этих квартир, хотя они не заселены, поэтому их судьбу надо как можно скорее решать. Какой будет судьба этих квартир – это прежде всего решение фракций, политическое решение. Наша фракция решила, что эти квартиры надо отдать тем, у кого меньше собственности и доходов, то есть аппарату.

– А Вы сами квартиру получили?

Валерий Григорьевич вздыхает, потом говорит:

– Дело в том, что я в свое время действительно получил квартиру. Но не в этом созыве, более двух лет назад. А решения фракции БЮТ, о которых я говорил, приняты в этом созыве. В свое время не только я, но и многие другие депутаты получили квартиры. Мы получили их в рамках закона, без каких-либо нарушений. Я не вижу никакой связи между этими квартирами и судебным процессом Черноморова. Кстати, и из Партии регионов квартиру получила его коллега Елена Бондаренко, получила квартиру Литвиненко, герой Украины, получил квартиры многие другие депутаты. Было построено несколько домов, в которых депутаты получили квартиры. Но это были другие времена, тогда не было экономического кризиса. Сегодня ситуация изменилась, и мне кажется логичным вносить соответствующие изменения в закон о статусе народного депутата. В этом созыве ни один депутат не получил квартиру или компенсацию. А Зарубинский по согласованию с регламентным комитетом и управлением делами сделал обмен квартиры, которая у него была. Ту квартиру он отдал, и ему разрешили переселиться. Изучали вопрос юристы, все было в рамках закона, поэтому никакой другой квартиры он не получил. Как раз среди семнадцати нераспределенных квартир шестнадцать квартир в доме на Срибнокильской, 24, а семнадцатая квартира – это та, которую вернул г-н Зарубинский.

Сам Олег Зарубинский был возмущен вопросом о его квартирах: – Разговоры о том, будто я получил две квартиры – это ерунда и клевета! Я квартиру получил в 1999 году, а в прошлом году при спикере Яценюке обменял на другую. Это был равноценный обмен, трехкомнатную квартиру поменял на трехкомнатную такой же площади. Старая квартира была в доме на улице Сортировочной, новая – в доме на Срибнокильской. Разница только в том, что от нового дома ближе к метро и транспортной развязке. У меня ребенок ездит в школу на метро. Оба этих дома на балансе Верховной Рады. За обмен мне квартиры все регламентный комитет проголосовал единогласно. Еще в апреле прошлого года, переехав, я освободил квартиру на улице Сортировочной и выписался – все как положено. Меня удивляет позиция журналистов, которые, например, приходят в столовую Верховной Рады, едят там, а потом пишут, какие депутаты сволочи, что хорошо питаются и по низким ценам. Это при том, что в столовую Кабмина и Секретариата Президента их не пускают. Получается, что самый открытый орган – это Верховная Рада, и в результате все разговоры о привилегиях переводятся на депутатов. Я, конечно, за открытость. Вы видите: рассказываю вам все, как на духу. Но вы поинтересуйтесь, какие квартиры получают в Секретариате Президента Украины, спросите у Балогои и Игоря Тарасюка, который возглавляет ДУСю, как и кому выделяются квартиры. Если они вам ответят - вот это, я думаю, будет «бомба»!

Ну и спросим, не сомневайтесь. И Тарасюка, и Балогоу. В письменном виде.

В завершение этой статьи о "скромной" жизни "бедных" "бездомных" депутатов, как принято, надо бы сказать пару слов о Простом Украинце. Мажу маслом бутерброд, вспоминаю про народ. Ну так вот - расскажу вам анекдот.

Недавно ассоциация девелоперов "1 апреля" провела статистическое исследование и установила, что купить квартиру в Киеве могут в основном только коты.

Потому что выплатить кредит на покупку квартиры за одну жизнь просто нереально.

Юрий ШЕЛЯЖЕНКО

що так комусь хочеться. Тоді може захотітись нових виборів ще через рік.

Григол Катамадзе: "Які б політики не прийшли до влади в Грузії, в першу чергу перед Росією поставлять питання - вивести війська з території Грузії!"

Вибачте, але грузинський народ визначився зі своєю владою. Думаю, коли прийде час, буде змінено цю владу. В контексті того, що нам треба якнайкорше почати діалог між Грузією і Росією, зміна влади відбудеться - я в цьому просто переконаний.

Я розумію, що була війна, але після всякої війни починається діалог. Чим скорше ми почнемо діалог, тим краще буде не тільки для Грузії, а й для Росії теж.

- На радіо "Ехо Москви" розповідали, що є така телерадіо передача в Грузії, яку веде людина, що сидить в клітці. Нібито так себе почувають грузини. Чи це правда?

Як на це відповісти? Я думаю, вам краще буде приїхати до Грузії і на власні очі побачити, як почувають себе грузини в Грузії.

Говорити можна про все. Але я думаю, що все ж це неправда. Доказом є сьогоднішні події, те, що відбувається в Грузії. Якщо б грузини сиділи за ґратами, вони б сьогодні не виїшли на вулицю. Там багато людей. Якщо б влада не давала можливості говорити правду, то ці люди не могли б висловити свою позицію. А вони висловлюють.

- На Вашу думку, чи є зв'язок між скупченням російських військ на окупованих територіях Грузії та цими акціями протесту, чи це абсолютно незалежні явища?

По-перше, давайте скажемо: те, що Росія будувала військові бази на території Абхазії та Південної Осетії - це незаконно.

В 1999 році на Стамбульському саміті досягнуто домовленості про виведення російських військових баз з території Грузії. Цей процес почали, завершили його. Але ми не знаємо, як цей процес завершився в Абхазії, бо Росія не дала можливості міжнародним спостерігачам побачити, чи зачинили базу в Абхазії, чи ні.

Зараз вони в односторонньому порядку визнали незалежність Абхазії і Південної Осетії, будуть там військові бази. Це й до цього, з 2007 року, почали будувати там військові бази, що ми бачили на документальних кадрах. Це незаконно.

Зараз важко казати про якісь терміни, але я впевнений, що російські військові залишать Грузію. Це обов'язково станеться, як це сталося в Європі, коли після розпаду Радянського Союзу війська забиралися з Німеччини, Угорщини і з інших країн. Так само станеться в Грузії.

Я переконаний, що Росії це треба зробити якомога скорше, тому що, на мій погляд, це буде краще для Росії. Тоді буде більше можливостей для спілкування між грузинами і росіянами. Якщо вони зроблять це пізніше, через декілька років, тоді буде дуже важко продовжувати діалог.

- Зараз, напередодні президентських виборів в Україні, багато потенційних учасників цих виборів намагаються демонструвати свою проросійськість. Це Вас непокоїть?

Ви знаєте, я з вами не згоден. Наскільки я знаю українських політиків, абсолютна більшість з них - це проукраїнські політики. Я розумію, є деякі політичні сили в Україні, які хочуть співпрацювати більш тісно з Росією. Але, наскільки я розумію, ці політичні сили не мають впливу на українську політику.

Тому, незалежно від того, які будуть результати виборів, в українську владу прийдуть проукраїнські політики. Це буде проукраїнська влада, що дуже важливо для моєї країни, для Грузії.

- А чи можуть в Грузії внаслідок бурхливих політичних подій прийти до влади більш проросійські політики?

Будь ласка, може, ви назвете проросійських політиків, яких ви бачите в Грузії...

- Часто називають Ніно Бурджанадзе, якій нібито найбільш симпатизують в Росії.

Ви знаєте, я думаю, що і пані Ніно, і багато інших політиків у Грузії - це прогрузинські політики.

Російські політики помилуються, коли думають, що якщо прийде та чи інша сила у владу в Грузії, 20% окупованої території Грузії залишаться за ними. Це неправда.

Які б політики не прийшли до влади в Грузії, в першу чергу перед Росією поставлять питання: вивести війська з території Грузії. Буде це пані Бурджанадзе чи хтось інший, це обов'язково станеться.

Тому треба залишити в минулому те, що трапилось, треба починати діалог з діючою владою, діючим Президентом, і чекати потім демократичних виборів через декілька років.

- Останнє питання, досить загальне. Як Ви оцінюєте стан українсько-грузинських відносин і їх перспективи?

Ви знаєте, оцінюю наші стосунки як добрі. Але хотів би, як посол, щоб ці стосунки були набагато активнішими.

Думаю, ми з нашого боку - посольство Грузії в Україні - докладемо всіх зусиль, щоб ці стосунки були розвинути по всім напрямкам. І політичний діалог, і економічний, і військово-технічний, і гуманітарний.

Спілкувався Юрій ШЕЛЯЖЕНКО

Правдшукач

The Truth Seeker   Правдоискатель

Всеукраїнська газета "Правдошукач". Засновник, редактор, видавець: Шеляженко Ю.В. (ФО-П, ід. № 2961810532).
Свідчення про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія КВ № 14488-3459 Р, видане Міністерством Юстиції України 10.10.2008. Тираж 1000 примірників. Розповсюджується безкоштовно.
Адреса редакції, видавця, друкарні: пошт. індекс 01042, м. Київ, вул. Тверський тупик, буд. 9, кв. 82.
Тел. +38 (097) 3179326, факс +38 (044) 5290435.
Електронна пошта: say@truth.in.ua